

EUROPAPARLAMENTET

1999

2004

Plenarhandling

SLUTLIG VERSION
A5-0207/2003

12 juni 2003

*****II**

ANDRABEHANDLINGS- REKOMMENDATION

om rådets gemensamma ståndpunkt inför antagandet av Europaparlamentets och rådets direktiv om ett system för handel med utsläppsrätter för växthusgaser inom gemenskapen och om ändring av rådets direktiv 96/61/EG (15792/1/2002 – C5-0135/2003 – 2001/0245(COD))

Utskottet för miljö, folkhälsa och konsumentfrågor

Föredragande: Jorge Moreira da Silva

Teckenförklaring

- * Samrådsförfarandet
majoritet av de avgivna rösterna
- **I Samarbetsförfarandet (första behandlingen)
majoritet av de avgivna rösterna
- **II Samarbetsförfarandet (andra behandlingen)
majoritet av de avgivna rösterna för att godkänna den gemensamma ståndpunkten
majoritet av parlamentets samtliga ledamöter för att avvisa eller ändra den gemensamma ståndpunkten
- *** Samtyckesförfarandet
majoritet av parlamentets samtliga ledamöter utom i de fall som avses i artiklarna 105, 107, 161 och 300 i EG-fördraget och artikel 7 i EU-fördraget
- ***I Medbeslutandeförfarandet (första behandlingen)
majoritet av de avgivna rösterna
- ***II Medbeslutandeförfarandet (andra behandlingen)
majoritet av de avgivna rösterna för att godkänna den gemensamma ståndpunkten
majoritet av parlamentets samtliga ledamöter för att avvisa eller ändra den gemensamma ståndpunkten
- ***III Medbeslutandeförfarandet (tredje behandlingen)
majoritet av de avgivna rösterna för att godkänna det gemensamma utkastet

(Angivet förfarande baseras på den rättsliga grund som kommissionen föreslagit.)

Ändringsförslag till lagtexter

Parlamentets ändringar markeras med ***fetkursiv stil***. *Kursiv stil* används för att markera ord eller textavsnitt som man tycker bör korrigeras innan den slutliga texten produceras (exempelvis om en språkversion har uppenbara fel eller saknar textavsnitt). Dessa förslag underställs berörda tekniska avdelningar för godkännande.

INNEHÅLL

	Sida
PROTOKOLLSIDA	4
FÖRSLAG TILL EUROPAPARLAMENTETS LAGSTIFTNINGSRESOLUTION	5
MOTIVERING	24

PROTOKOLLSIDA

Vid plenarsammanträdet den 10 oktober 2002 fastställde parlamentet sin ståndpunkt vid första behandlingen av ärendet, en behandling som avsåg kommissionens förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om ett system för handel med utsläppsrätter för växthusgaser inom gemenskapen och om ändring av rådets direktiv 96/61/EG (KOM(2001) 581 - 2001/0245(COD)).

Vid plenarsammanträdet den 27 mars 2003 tillkännagav talmannen att den gemensamma ståndpunkten hade mottagits och att denna hänvisats till utskottet för miljö, folkhälsa och konsumentfrågor (15792/1/2002 - C5-0135/2003).

Vid utskottssammanträdet den 5 november 2001 hade utskottet utsett Jorge Moreira da Silva till föredragande.

Vid utskottssammanträdena den 29 april och 11 juni 2003 behandlade utskottet den gemensamma ståndpunkten och förslaget till andrabehandlingsrekommendation.

Vid det sistnämnda sammanträdet godkände utskottet förslaget till lagstiftningsresolution med 47 röster för, 3 röster emot och 2 nedlagda röster.

Följande ledamöter var närvarande vid omröstningen: Caroline F. Jackson (ordförande), Mauro Nobilia, Alexander de Roo och Guido Sacconi (vice ordförande), Jorge Moreira da Silva (föredragande), María del Pilar Ayuso González, Jean-Louis Bernié, Hans Blokland, John Bowis, Martin Callanan, Dorette Corbey, Chris Davies, Avril Doyle, Anne Ferreira, Marialiese Flemming, Karl-Heinz Florenz, Pernille Frahm, Cristina García-Orcoyen Tormo, Laura González Álvarez, Robert Goodwill, Françoise Grossetête, Cristina Gutiérrez Cortines, Jutta D. Haug (suppleant för David Robert Bowe), Marie Anne Isler Béguin, Christa Klab, Bernd Lange, Peter Liese, Giorgio Lisi (suppleant för Raffaele Costa), Torben Lund, Jules Maaten, Minerva Melpomeni Malliori, Emilia Franziska Müller, Rosemarie Müller, Riitta Myller, Giuseppe Nisticò, Ria G.H.C. Oomen-Ruijten, Marit Paulsen, Frédérique Ries, Dagmar Roth-Behrendt, Yvonne Sandberg-Fries, Karin Scheele, Ursula Schleicher (suppleant för Horst Schnellhardt), Inger Schörling, Jonas Sjöstedt, María Sornosa Martínez, Bart Staes (suppleant för Hiltrud Breyer), Robert William Sturdy (suppleant för Eija-Riitta Anneli Korhola), Astrid Thors, Antonios Trakatellis, Elena Valenciano Martínez-Orozco, Kathleen Van Brempt och Peder Wachtmeister.

Andrabehandlingsrekommendationen ingavs den 12 juni 2003.

FÖRSLAG TILL EUROPAPARLAMENTETS LAGSTIFTNINGSRESOLUTION

om rådets gemensamma ståndpunkt inför antagandet av Europaparlamentets och rådets direktiv om ett system för handel med utsläppsrätter för växthusgaser inom gemenskapen och om ändring av rådets direktiv 96/61/EG (15792/1/2002 – C5-0135/2003 – 2001/0245(COD))

(Medbeslutandeförfarandet: andra behandlingen)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av rådets gemensamma ståndpunkt (15792/1/2002 – C5- 0135/2003),
 - med beaktande av parlamentets ståndpunkt vid första behandlingen av ärendet¹, en behandling som avsåg kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (KOM(2001) 581²),
 - med beaktande av kommissionens ändrade förslag (KOM(2002) 680³),
 - med beaktande av artikel 251.2 i EG-fördraget,
 - med beaktande av artikel 80 i arbetsordningen,
 - med beaktande av andrabehandlingsrekommendationen från utskottet för miljö, folkhälsa och konsumentfrågor (A5-0207/2003).
1. Europaparlamentet föreslår nedanstående ändringar i den gemensamma ståndpunkten.
 2. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att delge rådet och kommissionen parlamentets ståndpunkt.

¹ ”Texter antagna under sammanträdet” av den 10 oktober 2002, P5_TA(2002)0461.

² EGT C 76 E, 26.3.2002, s.33.

³ Ännu ej offentliggjort i EUT.

Ändringsförslag 1

Skäl 15a (nytt)

(15a) Detta direktiv gäller endast användning av fluorerade gaser i sådana industriella verksamheter som anges i bilaga I. Användning och inneslutning av fluorerade gaser i konsumentprodukter bör omfattas av det kommande förslaget till ramlagstiftning om fluorerade gaser.

Motivering

Genom detta ändringsförslag återinförs ändringsförslag 12, som antogs vid första behandlingen i oktober 2002. I ändringsförslaget klargörs det att införande av fluorerade gaser i direktivets tillämpningsområde, såsom föredraganden till detta förslag till betänkande föreslagit, endast kommer att minska användningen av fluorerade gaser inom industrin. Kommissionen uppmanas därför att lägga fram ett förslag om att begränsa användningen av fluorerade gaser i konsumentprodukter.

Ändringsförslag 2

Skäl 18

(18) Erkännandet av tillgodohavanden från projektbaserade mekanismer för att fullgöra skyldigheterna enligt detta direktiv från och med 2005 kommer att öka kostnadseffektiviteten i minskningarna av de globala utsläppen av växthusgaser och kommer att föreskrivas i ett direktiv, i vilket projektbaserade mekanismer, inklusive gemensamt genomförande och mekanismen för en ren utveckling, kopplas till gemenskapens system.

(18) Projektbaserade mekanismer, inklusive gemensamt genomförande och mekanismen för en ren utveckling, är viktiga för att målet att minska de globala utsläppen av växthusgaser och att öka kostnadseffektiviteten i gemenskapens system skall kunna uppnås. Åtgärderna inom Europeiska unionen bör dock prioriteras.

Motivering

På grund av bristerna i förslaget till direktiv föreslog Europaparlamentet (i ändring 53) att det under direktivets första period (2005–2007), alltså innan systemet för handel med

utsläppsrätter införs (2008), skall vara helt förbjudet att använda utsläppstillgodohavanden från projekten "mekanismen för en ren utveckling" (CDM) och "gemensamt genomförande" (JI), eftersom ett av direktivets främsta mål är att minska utsläppen inom Europeiska unionen. Europaparlamentet gick trots allt med på att användningen av dessa tillgodohavanden skulle kunna tillåtas från och med direktivets andra period, under förutsättning att projekten inte innebär utnyttjande av kol eller energikällor som kräver kärnkraftsanvändning. I den gemensamma ståndpunkten ansåg rådet och kommissionen, i den nya artikel 30.3, att det vore bra att koppla systemet för handel med utsläppsrätter till de tillgodohavanden som är ett resultat av projekten "mekanismen för en ren utveckling" och "gemensamt genomförande", samtidigt som de närmare detaljerna bör behandlas i ett annat direktiv som kommissionen lägger fram före den första juli i år, inom ramen för medbeslutandeförfarandet. Även om man erkänner att "mekanismen för en ren utveckling" och "gemensamt genomförande" är bra för att man skall kunna åstadkomma en global minskning av växthusgasutsläppen och att det införs faktorer för ekonomisk effektivitet inom det europeiska systemet för handel med utsläpp, är det i dagsläget framför allt viktigt att man i samband med denna nya lagstiftning ser till att dessa projekt inte gör att tonvikten flyttas från minskningen av utsläpp inom Europeiska unionen.

Ändringsförslag 3
Artikel 2, punkt 1a (ny)

1a. Utan att det påverkar bestämmelserna i punkt 1 skall de växthusgaser utöver koldioxid som avses i bilaga II ingå i gemenskapens system för handel med utsläppsrätter för växthusgaser, förutsatt att

a) kvaliteten på uppgifterna för ett specifikt referensår är tillfredsställande och att

b) sådana standardiserade mät-, övervaknings- och beräkningsmetoder som avses i bilaga IV utvecklas av kommissionen i samarbete med alla verksamhetsutövare och fastställs i enlighet med det förfarande som avses i artikel 23.2.

Motivering

Genom detta ändringsförslag återinförs med viss modifiering ändring 17 som antogs vid den första behandlingen, genom vilken Europaparlamentet föreslog att systemet redan från och med 2005 skulle inbegripa de sex växthusgaserna och inte endast koldioxid, förutsatt att man

försäkrar sig om kvaliteten på befintliga uppgifter och att det finns harmoniserade metoder för att mäta, övervaka och beräkna utsläppen. I den gemensamma ståndpunkten accepteras att andra gaser med växthuseffekt utöver koldioxid ingår i systemet, men endast i icke-harmoniserad form, (under kommissionens kontroll kan medlemsstaterna begära att andra växthusgaser skall ingå) och först efter 2008 (inte 2005). Jämför med ändringsförslag 22.

Ändringsförslag 4
Artikel 4, stycke 1a (nytt)

Medlemsstaterna skall vid fördelningen av utsläppsrätter till verksamhetsutövare ta hänsyn till de respektive minskningar av koldioxidutsläpp som gjorts genom investeringar i kraftvärme eller ersättning av bränsle med avfallsbränsle samt tillämpa de europeiska riktlinjer för koldioxidekvivalenter som kommissionen skall utarbeta innan systemet tas i bruk.

Motivering

Ändring 97 från första behandlingen läggs fram på nytt. Kraftvärmeanläggningar bör inte belastas i samband med handel med utsläppsrätter med tanke på det förslag till direktiv om dem (främjande av kraftvärme) som diskuteras för närvarande. På samma sätt borde avfallsförbränningens avlastande verkan på växthuseffekten erkännas.

Ändringsförslag 5
Artikel 9, punkt 1a (ny)

1a. Det sammanlagda antalet utsläppsrätter som avses i punkt 1 skall uppgå till högst x procent¹ av medlemsstatens utsläppsnivå uttryckt i ton koldioxidekvivalenter, i enlighet med beslut 2002/0358/EG om godkännande, på Europeiska gemenskapens vägnar, av Kyotoprotokollet till Förenta nationernas ramkonvention om klimatförändringar, och gemensamt fullgörande av åtaganden inom ramen för detta.

Fram till dess detta fastställs skall det sammanlagda antalet utsläppsrätter som

avses i punkt 1 uppgå till högst x procent¹ av de utsläpp som skulle ske under den aktuella perioden enligt en rak tendenslinje mellan medlemsstatens basårsutsläpp och dess mål enligt det beslutet.

¹ x motsvarar andelen av de totala utsläppen i den aktuella medlemsstaten 1990 från de anläggningar som omfattas av detta direktiv.

Motivering

Ändring 24 från första behandlingen återinförs. Föredraganden föreslog i sitt första betänkande att man för att fastställa konkreta minskningsåtaganden och undvika risken för att alltför många utsläppsrätter utfärdas skulle fastställa ett tak för det sammanlagda antalet utsläppsrätter som får fördelas per medlemsstat. Detta tak skulle motsvara x procent av de årliga förväntade utsläppen i varje medlemsstat enligt en linjär kurva med samma mål som åtagandena i Kyotoprotokollet. Här finns också en garanti för att taket kan revideras i händelse att ytterligare verksamheter inbegrips (frivilligt deltagande i systemet).

Ändringsförslag 6 Artikel 10

För den treårsperiod som börjar den 1 januari 2005 skall medlemsstaterna fördela utsläppsrätter gratis. För den femårsperiod som börjar den 1 januari 2008 skall medlemsstaterna fördela **minst 90 %** av utsläppsrätterna gratis.

För den treårsperiod som börjar den 1 januari 2005 skall medlemsstaterna fördela utsläppsrätter gratis. För den femårsperiod som börjar den 1 januari 2008 skall medlemsstaterna fördela **5 %** av utsläppsrätterna **mot betalning och resten** gratis. **Medlemsstaterna skall när de säljer en del av utsläppsrätterna sträva efter att förhindra att verksamhetsutövarnas totala finansiella bördor ökar, särskilt när energiskatter tillämpas, i syfte att uppnå neutralitet.**

Motivering

Här återinförs delvis ändring 102 från första behandlingen, som var ett försök att finna en kompromiss med rådet. I förslaget till direktiv föreskrevs att den inledande fördelningen av utsläppsrätter skulle baseras på "grandfathering-metoden" (dvs. att utsläppsrätter skänks bort gratis), och man lämnade möjligheten öppen att senare avgöra vilken metod som skall användas under den period som inleds 2008. Parlamentet föreslog att fördelningen skulle ske genom en hybridmetod huvudsakligen grundad på gratis tilldelning, men med viss budgivning (15 procent) för såväl den första som andra perioden. Denna hybridmetod skulle ha rejäla fördelar jämfört med enbart gratis fördelning, eftersom den till exempel skulle innebära en successiv tillämpning av principen att förorenaren betalar, minskad snedvridning av konkurrensen och erkännande av de företag som minskar sina utsläpp tidigare, samt ge en signal om marknadspriset för ett ton koldioxidekvivalenter.

Hybridmetoden med gratis tilldelning kompletterad av budgivning accepteras i den gemensamma ståndpunkten, men på ett oenhetligt sätt: enligt den skall fördelningen för den första perioden vara helt gratis, medan medlemsstaterna skall få tilldela minst 90 procent av utsläppsrätterna för den andra perioden gratis. Även om detta innebär att rådet och kommissionen tagit ett steg närmare parlamentet ståndpunkt kommer det att leda till obalans på den inre marknaden och inte ge den prissignal som önskas i fråga om marknadspriset för ett ton koldioxidekvivalenter under direktivets första period. Parlamentet bör därför insistera på en harmoniserad fördelningsmetod (med gratis fördelning för den första perioden och 5 procent av fördelningen för den andra perioden genom budgivning).

Ändringsförslag 7
Artikel 11, punkt 1a (ny)

1a. För de perioder som avses i punkterna 1 och 2 skall nya verksamhetsutövare erhålla sina utsläppsrätter på samma sätt som alla andra marknadsdeltagare. Det totala antalet utsläppsrätter för de perioder som avses i punkterna 1 och 2 skall justeras i enlighet med det förfarande som anges i artikel 9.1a. Bestämmelserna i denna punkt skall tillämpas på samma sätt för befintliga marknadsdeltagare som utökar sina anläggningar som för nya deltagare. Justeringen skall göras ett år efter det att den nya deltagaren kommit in på marknaden, varvid hänsyn även skall tas till nedlagda anläggningar.

Motivering

Motsvarar ändring 76 från första behandlingen.

Den sista meningen har lagts till på grund av att det inte är möjligt att göra en justering i efterhand för föregående år, eftersom verksamhetsutövarna kan ha sålt så många utsläppsrätter att de inte har tillräckligt många utsläppsrätter för ett visst år som de kan ge tillbaka. I ett välfungerande system kommer denna typ av justeringar att vara mycket små (t.ex. 0,1 - 0,2 procent).

Ändringsförslag 8
Artikel 12, punkt 4a (ny)

4a. Medlemsstaterna skall se till att verksamhetsutövare har möjlighet att under följande period använda utsläppsrätter som varken tagits i bruk eller sålts.

Motivering

Ändring 36 som antogs vid första behandlingen.

Ändringsförslag 9
Artikel 12, punkt 4a (ny)

4a. Medlemsstaterna skall annullera utsläppsrätter för anläggningar
- som läggs ned,
- vars kapacitet eller produktion minskar,
- som fortsätter verka under samma eller sämre driftsförhållanden i länder utanför EU.

Motivering

Motsvarar ändring 34 från första behandlingen.

Att lägga ned produktionen eller helt enkelt flytta den får inte ses som en möjlig inkomstkälla. Dessutom måste incitamenten att utlokalisera produktionen minskas eftersom det ur miljösynpunkt är helt meningslöst om produktionen sker under samma eller till och med sämre förhållanden i länder utanför EU och man kanske till och med transporterar och importerar färdiga produkter, som exempelvis cement, till EU.

Ändringsförslag 10
Artikel 12a (ny)

Artikel 12a

Om en verksamhet som anges i bilaga I upphör vid en anläggning under en period som anges i artikel 11.1 eller 11.2 får den behöriga myndigheten besluta att inte utfärda fler utsläppsrätter för den anläggningen till anläggningens verksamhetsutövare under återstoden av perioden, om inte verksamhetsutövaren kan visa att nedläggningen är kopplad till en motsvarande nyinvestering inom gemenskapen.

Motivering

Motsvarar ändring 38 från första behandlingen.

Man bör uppmuntra till nedläggning av en anläggning som är gammal och därför förorenar mer i syfte att bygga en ny och effektivare anläggning. Det skulle inte vara lämpligt att begära att de berörda verksamhetsutövarna lämnar tillbaka de utsläppsrätter som de fått för den gamla anläggningen och behandla dem som "nya verksamhetsutövare" för den nya anläggningen. Å andra sidan kan det inte vara syftet med detta direktiv att lägga ned anläggningar. Av detta skäl bör det normalt sett inte beviljas några fler utsläppsrätter för en anläggning som läggs ned.

Ändringsförslag 11 Artikel 13, punkt 3a (ny)

3a. Medlemsstaterna skall garantera att verksamhetsutövarna inom de perioder som fastställs i artikel 11.1 och 11.2 får använda utsläppsrätter i förskott eller överföra utsläppsrätter till efterföljande år.

Motivering

Målen i Kyotoprotokollet avser en period på mer än ett år och motsvarar den genomsnittliga mängd som skall uppnås årligen under femårsperioden. Möjligheten att föra över utsläppsrätter från ett år till ett annat kommer att göra det lättare att nå målen i Kyotoprotokollet och förhindra att variationer under korta perioder undergräver företagets soliditet.

Ändringsförslag 12

Ändringar av bilaga III

utgår

**Kommissionen får för
perioden 2008–2012 i enlighet med
förfarandet i artikel 23.2 ändra bilaga III
på grundval av de rapporter som avses i
artikel 21 och de erfarenheter som görs
vid tillämpningen av direktivet.**

Motivering

Här återinförs ändringsförslag 49 från första behandlingen. Varje ändring av bilaga III (kriterier för de nationella planerna för tilldelning av utsläppsrätter) måste göras genom medbeslutandeförfarandet, inte kommittéförfarandet.

Ändringsförslag 13
Artikel 24, rubrik och punkt 1

Förfaranden för unilateralt införande av
ytterligare verksamheter och **gaser**

**1. Från och med 2008 får
medlemsstaterna bedriva handel med
utsläppsrätter i enlighet med
bestämmelserna i detta direktiv för
verksamheter, anläggningar och
växthusgaser som inte anges i bilaga I,
förutsatt att kommissionen i enlighet med
förfarandet i artikel 23.2 godkänner att
sådan verksamhet, sådana anläggningar
och växthusgaser inbegrips, med
beaktande av alla relevanta kriterier,
särskilt konsekvenserna för den inre
marknaden, möjliga snedvridningar av
konkurrensen, systemets miljömässiga
integritet och det planerade övervaknings-
och rapporteringssystemets tillförlitlighet.**

Från och med 2005 får medlemsstaterna

Förfaranden för unilateralt införande av
ytterligare **sektorer**, verksamheter och
installationer

**1. Medlemsstaterna skall ha möjlighet att
utvidga systemet till fler sektorer,
verksamheter och anläggningar om det
inte strider mot artikel 87 och 88 i
fördraget. För den period som avses i
artikel 11.1 skall kommissionen föras
med en förteckning över sådana
ytterligare sektorer och verksamheter
senast den 31 mars 2004. För påföljande
perioder skall förteckningen över
ytterligare sektorer, verksamheter och
anläggningar vara kommissionen
tillhanda senast 18 månader innan den
aktuella perioden inleds. Kommissionen
kan inom tre månader från det att
meddelandet mottagits fullständigt eller
delvis underkänna förteckningen över
ytterligare sektorer, verksamheter och
anläggningar på grundval av att den
strider mot artikel 87 eller 88 i fördraget.**

på samma villkor bedriva handel med utsläppsrätter för anläggningar som bedriver sådan verksamhet som anges i bilaga I under de kapacitetsgränser som anges i bilagan.

Motivering

Detta ändringsförslag motsvarar ändringsförslag 16 från första behandlingen, där Europaparlamentet föreslog att medlemsstaterna på frivillig basis och under kommissionens kontroll skulle kunna utvidga systemet till andra anläggningar och verksamheter än de som föreskrivs i direktivets bilaga I. På så sätt kan till exempel medlemsstaterna ensidigt inkludera andra verksamheter eller ekonomiska sektorer, såsom transporter eller små och medelstora företag. I den gemensamma ståndpunkten accepteras begreppet frivilligt deltagande i systemet. Men för perioden mellan 2005 och 2008 godtar rådet och kommissionen endast att det frivilliga deltagandet tillämpas på anläggningar vars verksamheter listas i direktivets bilaga I, och skjuter alltså fram det frivilliga inkluderandet av andra verksamheter till direktivets andra period 2008 till 2012.

Ändringsförslag 14
Artikel 24, punkt 3

3. Kommissionen får på eget initiativ eller skall på begäran av en medlemsstat anta riktlinjer för övervakning och rapportering av utsläpp från verksamheter, anläggningar **och växthusgaser** som inte anges i bilaga I, i enlighet med förfarandet i artikel 23.2, om övervakningen och rapporteringen av dessa utsläpp kan göras med tillräcklig noggrannhet.

3. Kommissionen får på eget initiativ eller skall på begäran av en medlemsstat anta riktlinjer för övervakning och rapportering av utsläpp från verksamheter **och** anläggningar som inte anges i bilaga I, i enlighet med förfarandet i artikel 23.2, om övervakningen och rapporteringen av dessa utsläpp kan göras med tillräcklig noggrannhet.

Motivering

Genom detta ändringsförslag blir punkt 3 i linje med ändringsförslag 2 och 22 om växthusgaser.

Ändringsförslag 15
Artikel 27

1. Medlemsstaterna får hos kommissionen ansöka om att vissa anläggningar **och verksamheter** tillfälligt skall undantas från gemenskapens system fram till och med den 31 december 2007. I ansökningarna skall varje sådan anläggning anges, och ansökningarna skall offentliggöras.

2. Om kommissionen, efter att ha beaktat eventuella synpunkter från allmänheten på en sådan ansökan, i enlighet med förfarandet i artikel 23.2 finner att anläggningarna **och verksamheterna**

a) till följd av nationell politik kommer att begränsa sina utsläpp lika mycket som om de vore underkastade bestämmelserna i detta direktiv,

b) kommer att vara underkastade krav på övervakning, rapportering och kontroll, vilka motsvarar de krav som föreskrivs enligt artiklarna 14 och 15, och

c) kommer att vara underkastade påföljder som åtminstone motsvarar de påföljder som avses i artikel 16.1 och 16.4, om de nationella kraven inte uppfylls,

1. Medlemsstaterna får hos kommissionen ansöka om att vissa anläggningar tillfälligt skall undantas från gemenskapens system fram till och med den 31 december 2007. I ansökningarna skall varje sådan anläggning anges, och ansökningarna skall offentliggöras.

2. Om kommissionen, efter att ha beaktat eventuella synpunkter från allmänheten på en sådan ansökan, i enlighet med förfarandet i artikel 23.2 finner att anläggningarna

a) till följd av nationell politik kommer att begränsa sina utsläpp lika mycket som om de vore underkastade bestämmelserna i detta direktiv,

b) kommer att vara underkastade krav på övervakning, rapportering och kontroll, vilka motsvarar de krav som föreskrivs enligt artiklarna 14 och 15, och

c) kommer att vara underkastade påföljder som åtminstone motsvarar de påföljder som avses i artikel 16.1 och 16.4, om de nationella kraven inte uppfylls,

Motivering

Detta ändringsförslag motsvarar ändringsförslag 50 från första behandlingen. Man måste minnas att det vid första behandlingen visade sig nödvändigt att nå fram till denna kompromissformulering på grund av det stora antal ändringsförslag som syftade till att förändra systemets bindande karaktär så att det skulle utvecklas till ett helt frivilligt system och som alltså riskerade att äventyra balansen på den inre marknaden och systemets flöde, ekonomiska effektivitet och miljönytta. Enligt kompromissformuleringen kan medlemsstaterna tillfälligt undanta anläggningar som uppfyller tre mycket restriktiva villkor.

Europaparlamentets förslag accepteras i den gemensamma ståndpunkten, men möjligheten att tillfälligt undanta anläggningar skall enligt den även gälla verksamheter. Därigenom banas väg för olika möjligheter att välja att inte delta i systemet, vilket naturligtvis är till skada för balansen på den inre marknaden och för systemets miljömässiga och ekonomiska effektivitet. Man bör därför insistera på den formulering som Europaparlamentet föreslagit.

Ändringsförslag 16 Artikel 28, punkterna 1–2

1. Medlemsstaterna får tillåta att

1. Medlemsstaterna får tillåta att

verksamhetsutövare för de anläggningar där det bedrivs en av de verksamheter som anges i bilaga I bildar en sammanslutning av anläggningar med samma verksamhet under den period som anges i artikel 11.1 och/eller den första femårsperiod som anges i artikel 11.2 i enlighet med punkterna 2–6 i denna artikel.

2. Verksamhetsutövare som bedriver en **verksamhet** som anges i bilaga I och som vill bilda en sammanslutning skall lämna in en ansökan till den behöriga myndigheten och ange vilka anläggningar som de önskar skall ingå i sammanslutningen och under vilken tidsperiod samt lägga fram bevis för att en förtroendeman kommer att fullgöra skyldigheterna enligt punkterna 3 och 4.

verksamhetsutövare för de anläggningar där det bedrivs en **eller flera** av de verksamheter som anges i bilaga I bildar en sammanslutning av anläggningar med samma verksamhet under den period som anges i artikel 11.1 och/eller den första femårsperiod som anges i artikel 11.2 i enlighet med punkterna 2–6 i denna artikel.

2. Verksamhetsutövare som bedriver en **eller flera verksamheter** som anges i bilaga I och som vill bilda en sammanslutning skall lämna in en ansökan till den behöriga myndigheten och ange vilka anläggningar som de önskar skall ingå i sammanslutningen och under vilken tidsperiod samt lägga fram bevis för att en förtroendeman kommer att fullgöra skyldigheterna enligt punkterna 3 och 4.

Or. it

Motivering

En bestämmelse bör införas som medger att sammanslutning utökas till att omfatta flera verksamheter, då det inte är ovanligt att enskilda anläggningar utövar flera verksamheter.

Ändringsförslag 17 Artikel 29, stycke 1a (nytt)

Utan att det påverkar fördraget skall kommissionen senast den 31 december 2003 utarbeta riktlinjer om de omständigheter då force majeure skall anses föreligga.

Or. en

Motivering

Den nya bestämmelser som rådet har lagt till ger rimligt skydd mot följder av plötsliga och oförutsebara händelser under den första perioden (artikel 11.1). Det är dock lämpligt att medlemsstaterna får klarhet i under vilka omständigheter force majeure kan åberopas då de förbereder sina första nationella fördelningsplaner.

Ändringsförslag 18
Artikel 30, punkt 1

1. På grundval av de framsteg som gjorts i fråga om övervakningen av utsläpp av växthusgaser **får** kommissionen senast den **31 december 2004** till Europaparlamentet och rådet överlämna ett förslag om att ändra bilaga I, så att den innefattar andra verksamheter **och utsläpp av de andra växthusgaser som anges i bilaga II**.

1. På grundval av de framsteg som gjorts i fråga om övervakning av utsläpp av växthusgaser **skall** kommissionen senast den **30 juni 2006** till Europaparlamentet och rådet överlämna ett förslag om att ändra bilaga I så att den innefattar andra **sektorer och** verksamheter.

Motivering

Genom detta ändringsförslag återinförs i modifierad form ändringsförslag 54 från första behandlingen och texten görs enhetlig med ändringsförslag 2 och 22 om växthusgaser. Här föreslås en senare översyn av direktivet – 2006 i stället för 2004 – för att fler sektorer och verksamheter skall kunna ingå under den andra perioden (t.ex. transportsektorn och hushållen).

Ändringsförslag 19
Artikel 30, punkt 3

3. **Det är önskvärt och viktigt** att koppla de projektbaserade mekanismerna, inklusive gemensamt genomförande och mekanismen för en ren utveckling, till gemenskapens system **för att uppnå målen att både minska de globala utsläppen av växthusgas och uppnå kostnadseffektivitet i gemenskapens system. Därför kommer utsläppstillgodohavandena från de projektbaserade mekanismerna att erkännas för användning i detta system enligt de närmare bestämmelser som antas av Europaparlamentet och rådet på förslag från kommissionen, vilka bör tillämpas parallellt med gemenskapens system 2005.**

3. **Kommissionen skall så snart som möjligt lägga fram ett förslag med syftet** att koppla de projektbaserade mekanismerna, inklusive gemensamt genomförande och mekanismen för en ren utveckling, till gemenskapens system. **Förslaget skall innehålla regler för erkännande av en bestämd mängd utsläppstillgodohavanden från projektbaserade mekanismer för fullgörande av de skyldigheter som följer av detta direktiv.**

Motivering

På grund av bristerna i förslaget till direktiv föreslog Europaparlamentet (i ändringsförslag 53) att det under direktivets första period (2005–2007), alltså innan systemet för handel med utsläppsrätter införs (2008), skall vara helt förbjudet att använda utsläppstillgodohavanden från projekten ”mekanismen för en ren utveckling” (CDM) och ”gemensamt genomförande” (JI), eftersom ett av direktivets främsta mål är att minska utsläppen inom Europeiska unionen. Europaparlamentet gick trots allt med på att användningen av dessa tillgodohavanden skulle kunna tillåtas från och med direktivets andra period, under förutsättning att projekten inte innebär utnyttjande av kol eller energikällor som kräver kärnkraftsanvändning. I den gemensamma ståndpunkten ansåg rådet och kommissionen, i den nya artikel 30.3, att det vore bra att koppla systemet för handel med utsläppsrätter till de tillgodohavanden som är ett resultat av projekten ”mekanismen för en ren utveckling” och ”gemensamt genomförande”, samtidigt som de närmare detaljerna bör behandlas i ett annat direktiv som kommissionen lägger fram före den första juli i år, inom ramen för medbeslutandeförfarandet. Även om man erkänner att ”mekanismen för en ren utveckling” och ”gemensamt genomförande” är bra för att man skall kunna åstadkomma en global minskning av växthusgasutsläppen och att det införs faktorer för ekonomisk effektivitet inom det europeiska systemet för handel med utsläpp, är det i dagsläget framför allt viktigt att man i samband med denna nya lagstiftning ser till att dessa projekt inte gör att tonvikten flyttas från minskningen av utsläpp inom Europeiska unionen.

Ändringsförslag 20

Bilaga I, tabell, rubrik ”Produktion och bearbetning av järnmetaller”

Rådets gemensamma ståndpunkt

<u>Produktion och bearbetning av järnmetaller</u>	
Anläggningar för rostning och sintring av metallhaltig malm (inklusive svavelhaltig malm).	Koldioxid
Anläggningar för tackjärns- eller ståltillverkning (primär- eller sekundärsmältning) inklusive stränggjutning, med en kapacitet som överstiger 2,5 ton per timme.	Koldioxid

Parlamentets förslag

<u>Produktion och bearbetning av järnmetaller</u>	
Anläggningar för rostning och sintring av metallhaltig malm (inklusive svavelhaltig malm).	
Anläggningar för tackjärns- eller ståltillverkning (primär- eller sekundärsmältning) inklusive stränggjutning, med en kapacitet som överstiger 2,5 ton per timme.	
Anläggningar för framställning och bearbetning av aluminium	
Anläggningar som hör till denna verksamhetskategori skall omfattas av direktivet endast om den sammanlagda mängden växthusgaser överstiger 50 000 ton koldioxidekvivalenter per år.	

Motivering

Här återinförs ändring 62 från den första behandlingen. Syftet är att inbegripa en ny kategori – aluminium – i systemet.

Ändringsförslag 21

Bilaga I, tabell, rubrik och stycke 3a (nytt)

Kemisk industri

Anläggningar som hör till denna verksamhetskategori skall omfattas av direktivet endast om den sammanlagda mängden växthusgaser överstiger 50 000 ton koldioxidekvivalenter per år.

Motivering

Här återinförs ändring 63 från den första behandlingen. Syftet är att inbegripa en ny kategori – kemisk industri – i systemet.

Ändringsförslag 22

Bilaga I, tabell, kolumn 2, (Växthusgaser)

Kolumn 2 "växthusgaser" utgår.

Motivering

Hänger samman med ändringsförslag 2 om växthusgaser. Här återinförs ändring 61 från första behandlingen.

Ändringsförslag 23

Bilaga III, punkt 1a (ny)

1a. När det gäller mängden utsläppsrätter att fördela skall hänsyn tas till gemenskapens övriga rättsliga och politiska

instrument. Medlemsstaterna skall följaktligen förhindra att det sker en ackumulering av åtgärder som avser växthusgaser , t.ex. energiskatter eller koldioxidavgifter, inom de berörda sektorerna.

Motivering

Att ackumulera åtgärder som avser växthusgaser medför hinder för de berörda sektorernas konkurrensförmåga och leder till snedvridning av konkurrensen. Subsidiaritetsprincipen gör det möjligt att använda ett flertal instrument, men vid genomförandet av detta direktiv måste man ta hänsyn till den gemensamma marknaden. I ändringsförslaget rekommenderas ett sådant övergripande synsätt.

Ändringsförslag 24 Bilaga III, punkt 3

3. De mängder utsläppsrätter som fördelas skall stämma överens med möjligheterna, bland annat de tekniska möjligheterna, för de verksamheter som omfattas av detta system att minska utsläppen. Medlemsstaterna får grunda sin fördelning av utsläppsrätter på den genomsnittliga mängden utsläpp av växthusgaser per produkt inom varje verksamhet och på vilka framsteg som kan uppnås inom varje verksamhet.

3. De mängder utsläppsrätter som fördelas skall stämma överens med möjligheterna, bland annat de tekniska möjligheterna, för de verksamheter som omfattas av detta system att minska utsläppen, ***varvid hänsyn skall tas till utsläppsminskningar som åstadkommits genom tekniska förbättringar som gjorts på ett tidigt stadium.***

Riktmärken från referensdokument om bästa tillgängliga teknik skall användas för att beakta tidigare och framtida insatser och förhindra en otillbörligt stor eller liten tilldelning av utsläppsrätter. Riktmärkena skall fastställas genom överenskommelser mellan medlemsstaterna och kommissionen.

Riktmärkena skall stå i proportion till de jämförbara ansträngningar som gjort inom alla branscher och alla typer av anläggningar.

Medlemsstaterna får grunda sin fördelning av utsläppsrätter på den genomsnittliga mängden utsläpp av växthusgaser per produkt inom varje verksamhet och på vilka framsteg som kan uppnås inom varje

verksamhet.

Motivering

Ändring 78 från första behandlingen läggs åter fram. Att införa riktmärken på EU-nivå skulle lägga en rättvis grund för att utsläppsrätter tilldelas i relation till branschstandarder som går att jämföra över hela EU.

Ändringsförslag 25 Bilaga III, punkt 3a (ny)

3a. För de fall verksamhetsutövare driver en eller flera verksamheter som anges i förteckningen i bilaga I och som är tekniskt kopplade till varandra skall medlemsstaterna grunda sin fördelning av utsläppsrätter till dessa verksamhetsutövare med beaktande av deras potential att minska de totala reducerbara växthusgasutsläppen genom att själva anpassa processerna.

Motivering

Denna ändring är en precisering av den gemensamma ståndpunkten när det gäller tilldelningsförfarandet för utsläppsrätter för utsläpp som är tekniskt kopplade till varandra inom en eller flera anläggningar, exempelvis vid stål- eller cementproduktion. Målet för direktivet är att minska växthusgasutsläppen på anläggningsnivå. Därför måste tilldelningsförfarandet vid tekniskt kopplade utsläpp ta hänsyn till den anläggning som verkligen producerar växthusgaser, varvid grunden för tilldelningsförfarandet bör vara de tekniska, faktiska möjligheter som en verksamhetsutövare förfogar över för att påverka och minska processbetingade utsläpp av växthusgaser.

Ändringsförslag 26 Bilaga III, punkt 5

5. Planen skall inte göra skillnad mellan företag eller sektorer på ett sätt som otillbörligt gynnar vissa företag eller verksamheter i enlighet med kraven i fördraget, i synnerhet artiklarna 87 och 88 i detta.

5. Planen skall inte göra skillnad mellan företag eller sektorer på ett sätt som otillbörligt gynnar vissa företag eller verksamheter i enlighet med kraven i fördraget, i synnerhet artiklarna 87 och 88 i detta. ***Inga anläggningar skall heller tilldelas fler utsläppsrätter än de sannolikt kommer att behöva, med undantag för om***

***detta görs för att erkänna
utsläppsminskningar som skett redan
tidigare.***

Motivering

Genom ändringsförslaget återinförs texten i kommissionens förslag samt ändring 70 från första behandlingen.

I texten till kommissionens förslag fastställs den allmänna bestämmelsen att inga anläggningar skall erhålla fler utsläppsrätter än de sannolikt kommer att behöva. Syftet med detta är att undvika alla typer av diskriminering.

Ett undantag från denna bestämmelse kan dock göras för att belöna tidiga åtgärder. I punkt 7 i bilaga III krävs att tidiga åtgärder skall beaktas. Detta kan också kräva, i fall då drastiska minskningar skett innan handeln med utsläppsrätter inleddes, att fler utsläppsrätter tilldelas än vad anläggningen sannolikt kommer att behöva, just för att belöna dessa tidiga åtgärder.

Ändringsförslag 27 Bilaga IV, underrubrik 'Rapportering av utsläpp', del B, strecksats 4

– Sammanlagda utsläpp.

– Sammanlagda utsläpp ***(möjliga att minska
eller omöjliga att minska)***

Motivering

Ändringsförslaget stämmer överens med ändringsförslag 25 till bilaga III 3 A.

När det gäller de sammanlagda utsläppen måste man skilja mellan utsläpp som är möjliga att minska och utsläpp som är omöjliga att minska.

MOTIVERING

1. SAMMANFATTNING AV DIREKTIVET OM HANDEL MED UTSLÄPPSRÄTTER

Enligt kommissionens förslag skall det europeiska systemet för handel med utsläppsrätter, som tas i bruk 2005, delas in i två perioder (2005–2008 respektive 2008–2012) och omfatta fler än 10 000 europeiska företag (punktkällor av stor dimension) inom energisektorn (förbränningsanläggningar, raffinaderier, koksverk) och industrin (järnmetaller, papper och mineraler) som står för mer än 46 procent av samtliga koldioxidutsläpp inom EU.

2. BETYDELSEN AV EU-SYSTEMET FÖR HANDEL MED UTSLÄPPSRÄTTER

Genom EU:s system för handel med utsläppsrätter kommer följande fördelar att kunna erbjudas. Från och med 2005 kommer man snabbare att kunna åtgärda det faktum att Kyotoprotokollets bestämmelser inte efterlevs i flertalet medlemsstater. Man kommer även att kunna förse företagen i medlemsstaterna med praktiska kunskaper inför 2008, då det internationella systemet för handel med utsläppsrätter (fastställt i Kyotoprotokollet) träder i kraft. Dessutom kommer man att kunna åstadkomma kraftiga sänkning av kostnaderna för att efterleva EU:s åtaganden enligt Kyotoprotokollet. (Kostnadssänkningen beräknas kunna uppgå till 35 procent, dvs. en besparing på mer än 1 300 miljoner euro om året inom EU fram till 2010). Slutligen kan systemet komma att visa sig fungera som ett grundläggande instrument för att kunna övertyga USA om att ratificera Kyotoprotokollet, inte minst om det visar sig att de kostnader som Kyotoåtagandena föranleder kan sänkas kraftigt.

3. INFÖRANDE I DEN GEMENSAMMA STÅNDPUNKTEN AV DE VIKTIGASTE ASPEKTERNA I DE ÄNDRINGAR SOM EUROPAPARLAMENTET ANTOG VID FÖRSTA BEHANDLINGEN

Vid första behandlingen antog Europaparlamentet 73 ändringar till kommissionens förslag till direktiv. En del kompromissändringsförslag har formulerats i grundläggande frågor:

3.1 Rättsligt system

Ett stort antal ändringsförslag syftade till att förändra systemets bindande karaktär så att det skulle utvecklas till ett helt frivilligt system, och som alltså riskerade att äventyra balansen på den inre marknaden och systemets flöde, ekonomiska effektivitet och miljönytta. Parlamentet har åstadkommit en kompromissformulering av dessa. Enligt denna kompromissändring (50) skall anläggningarnas medverkan vara obligatorisk, men mellan 2005 och 2007 skall det vara möjligt att tillfälligt undanta anläggningar som uppfyller tre mycket restriktiva villkor, nämligen att de: a) till följd av nationella strategier begränsar sina utsläpp lika mycket som de skulle göra om de omfattades av bestämmelserna i detta direktiv, b) utgör föremål för övervakning, rapportering och kontroll som motsvarar de krav som fastställs i direktivet, och c) beläggs med påföljder som är jämförbara med dem som fastställs i direktivet. I den gemensamma ståndpunkten accepterades Europaparlamentets förslag, men rådet menade att möjligheten att tillfälligt undanta *anläggningar* även skall gälla *verksamheter*. Därigenom banas väg för olika sektorer möjlighet att välja att stå utanför systemet, vilket naturligtvis

skapar obalans på den inre marknaden och minskar systemets miljömässiga och ekonomiska effektivitet (eftersom rörligheten blir mindre).

3.2. Frivilligt deltagande i systemet

Europaparlamentet föreslog (ändring 16) att medlemsstaterna på frivillig väg och under kommissionens kontroll skall kunna utvidga systemet till andra anläggningar och verksamheter, utöver dem som föreskrivs i direktivets bilaga I. På så sätt kan till exempel medlemsstaterna välja att själva inkludera andra verksamheter eller ekonomiska sektorer, till exempel transportsektorn eller små och medelstora företag. I den gemensamma ståndpunkten accepteras begreppet frivilligt deltagande i systemet. För den första perioden godtas dock endast att det frivilliga deltagandet tillämpas på anläggningar vars verksamheter listas i direktivets bilaga I. Man vill alltså skjuta fram det frivilliga inkluderandet av andra verksamheter till direktivets andra period.

3.3 Ytterligare sex växthusgaser

Europaparlamentet föreslog (ändring 17) att systemet redan från början skall inbegripa de sex växthusgaserna och inte endast koldioxid. Man fastslog att kriterier för införandet av de sex växthusgaserna skulle vara att de befintliga uppgifterna är av god kvalitet samt att det finns harmoniserade metoder för att mäta, övervaka och beräkna utsläppen. I den gemensamma ståndpunkten accepteras att andra gaser med växthuseffekt utöver koldioxid ingår i systemet från och med 2008, dvs. att medlemsstaterna under kommissionens kontroll själva kan göra framställningar om att andra växthusgaser än koldioxid skall ingå i systemet.

3.4 Det totala antalet utsläppsrätter

Europaparlamentet föreslog (ändring 24) att man skall fastställa ett nationellt tak för det sammanlagda antalet utsläppsrätter, så att en medlemsstat endast skall kunna placera så många utsläppsrätter på den nationella marknaden som dess åtaganden enligt Kyotoprotokollet medger. Därigenom skulle man till skillnad från vad som är fallet i kommissionens förslag kunna se till att det finns ett kvantitativt mål för den utsläppsminskning som man skall uppnå genom systemet, dvs. halva totalinsatsen för att uppfylla Kyotoåtagandena inom Europeiska unionen. Dessutom skulle man undvika risken att några länder utfärdar alltför många utsläppsrätter. Tyvärr accepteras inte något nationellt tak för utsläppsrätter i den gemensamma ståndpunkten.

3.5 Koppling till projekten för flexibla mekanismer enligt Kyotoprotokollet

På grund av bristerna i förslaget till direktiv föreslog Europaparlamentet (i ändring 53) att det under direktivets första period (2005–2007), alltså innan systemet för handel med utsläppsrätter införs (2008), skall vara helt förbjudet att använda utsläppstillgodohavanden från projekten ”mekanismen för en ren utveckling” (CDM) och ”gemensamt genomförande” (JI), eftersom ett av direktivets främsta mål är att minska utsläppen inom Europeiska unionen. Europaparlamentet gick trots allt med på att användningen av dessa tillgodohavanden skulle kunna tillåtas från och med direktivets andra period, under förutsättning att projekten inte innebär utnyttjande av kol eller energikällor som kräver kärnkraftsanvändning. I den gemensamma ståndpunkten ansåg rådet och kommissionen, i den nya artikel 30.3, att det vore

bra att koppla systemet för handel med utsläppsrätter till de tillgodohavanden som är ett resultat av projekten ”mekanismen för en ren utveckling” och ”gemensamt genomförande”, samtidigt som de närmare detaljerna bör behandlas i ett annat direktiv som kommissionen lägger fram före den första juli i år, inom ramen för medbeslutandeförfarandet. Även om man erkänner att ”mekanismen för en ren utveckling” och ”gemensamt genomförande” är bra för att man skall kunna åstadkomma en global minskning av växthusgasutsläppen och att det införs faktorer för ekonomisk effektivitet inom det europeiska systemet för handel med utsläpp, är det i dagsläget framför allt viktigt att man i samband med denna nya lagstiftning ser till att dessa projekt inte gör att tonvikten flyttas från minskningen av utsläpp inom Europeiska unionen.

3.6. Utökning av bilaga I

I ändringarna 62 och 63 föreslog Europaparlamentet att den kemiska industrin och aluminiumindustrin skall ingå i direktivets bilaga I, och krävde att översynen av direktivet skulle göras 2006 i stället för 2004, så att man inte skulle kunna införa enbart andra verksamheter, utan även andra sektorer (t.ex. tjänste- och transportsektorerna). Dessa förslag accepteras inte i den gemensamma ståndpunkten.

3.7 Inledande fördelning av utsläppsrätter

I förslaget till direktiv föreskrevs att den inledande fördelningen av utsläppsrätter, under direktivets första period, skulle baseras på så kallad grandfathering (med bortskänkande av gratis utsläppsrätter), och man lämnade möjligheten öppen att senare avgöra vad som skulle gälla för den period som inleds 2008. Parlamentet föreslog (i ändring 102 som antogs vid första behandlingen) att fördelningen för såväl den första som den andra perioden skulle ske genom en hybridmetod huvudsakligen grundad gratis tilldelning, men med viss budgivning (15 procent). Denna hybridmetod skulle ha rejäla fördelar jämfört med enbart gratis fördelning, eftersom den till exempel skulle innebära en successiv tillämpning av principen att förorenaren betalar, minskad snedvridning av konkurrensen och erkännande av de företag som minskar sina utsläpp tidigare, samt ge en signal om marknadspriset för ett ton koldioxidekvivalenter. Hybridmetoden med gratis tilldelning kompletterad av budgivning accepteras i den gemensamma ståndpunkten, men på ett oenhetligt sätt: enligt den skall fördelningen för den första perioden vara helt gratis, medan medlemsstaterna skall få tilldela minst 90 procent av utsläppsrätterna för den andra perioden gratis. Även om detta visar att rådet och kommissionen tagit ett steg närmare parlamentet ståndpunkt kommer det att leda till obalans på den inre marknaden och inte ge den prissignal som önskas i fråga om marknadspriset för ett ton koldioxidekvivalenter under direktivets första period.

3.8 Förfarande för översyn av bilaga III

Europaparlamentet understödde (ändring 49) att varje ändring av bilaga III (kriterier för de nationella fördelningsplanerna) måste göras inom ramen för medbeslutandeförfarandet, vilket också föreskrevs i förslaget till direktiv. I den gemensamma ståndpunkten sätts en tidsgräns (2012) för ändringar av bilaga III genom kommittéförfarandet, men där sägs ingenting om ändringar efter 2012.

4. ÖVRIGA ÄNDRINGAR FRÅN EUROPAPARLAMENTET SOM INFÖRLIVATS I DEN GEMENSAMMA STÅNDPUNKTEN

Av de 73 ändringar som antogs vid parlamentets första behandling har 23 godtagits och 50 förkastats i den gemensamma ståndpunkten. Förutom de ändringar som togs upp i föregående punkt införlivar den gemensamma ståndpunkten dessutom följande förslag från parlamentets första behandling: behovet av bindande strategier och åtgärder för de sektorer som inte omfattas av direktivet (ändring 10); direktivet skall bidra till att uppnå uppfyllande av Kyotoprotokollet med minsta möjliga skada för den ekonomiska utvecklingen och sysselsättningsläget (ändring 15); i fördelningssystemen bör det finnas större insyn när det gäller överföring, överlämnande och annullering av utsläppsrätter (ändring 35); rapportering om utsläpp från anläggningar till den behöriga myndigheten skall göras efter (och inte före) slutet av varje kalenderår (ändring 39); åtagande att offentliggöra namnen på de verksamhetsutövare som inte har uppfyllt sitt åtagande att överlämna utsläppsrätter (ändring 40); ett enda fastställt bötesbelopp – 40 euro under den första perioden och 100 euro under den andra perioden (ändringarna 41 och 42); allmänhetens tillgång till miljöinformation genomförs i enlighet med det nya direktivet 2003/4/EG (ändring 46); EU:s handelssystem kan endast länkas till system i tredje land som har ratificerat Kyotoprotokollet (ändringarna 51 och 103); handeln med utsläppsrätter och energibeskattningen måste ses som kompletterande åtgärder (ändringarna 9 och 69); kommissionen måste utarbeta en rapport om genomförandet av direktivet, och uppmärksamma relationen till det internationella systemet för handel med utsläppsrätter som skall träda i kraft 2008, för det fall att det blir nödvändigt att anpassa fördelningsmetoden för utsläppsrätterna; anpassning av systemet till det utvidgade EU (ändringarna 55, 56, 57 och 59); den nationella fördelningsplanen måste innefatta en fullständig förteckning av de anläggningar som återfinns i detta direktiv samt deras utsläppsrätter (ändring 73); godkännande av de minskningar av utsläpp som företagen redan gjort (ändring 96); behovet av samtliga parter deltagande i utvecklingen av harmoniserade övervakningsmetoder för växthusgaser (ändring 74).

5. RÅDETS ÖVRIGA ÄNDRINGAR I DET ÄNDRADE FÖRSLAGET

Den gemensamma ståndpunkten innehåller nya formuleringar i följande fall: utsläppsrätters giltighet (skäl 8); justeringar av tilldelad mängd (skäl 9); nationella system för handel (skäl 15); medlemsstaternas deltagande i internationell handel med utsläppsrätter i enlighet med Kyotoprotokollet (skäl 16); skatter (skäl 22); definition av termerna ”anläggning” och ”ny deltagare” (artiklarna 3.e och 3.h); nationella fördelningsplaner (artikel 9.1); tidsbegränsningar (artiklarna 12.3, 13.2, 13.3 och 14); ändring av direktiv 96/61/EG (artikel 26 och skäl 19); fördelningskriterier (bilaga 3, punkterna 1, 2, 3, 5, 7, 8 och 11); force majeure (artikel 29). Den största nyheten är dock fastställandet av ett förfarande för bildande av sammanslutningar (pooling) för utsläppsrätterna (artikel 28), enligt vilket medlemsstaterna kan tillåta verksamhetsutövare för anläggningar att sluta samman sina utsläppsrätter och utnämna en förtroendeman som skall vara ansvarig för årlig fördelning av utsläppsrätterna och utfärda sanktioner vid överträdelser.